

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2008. január 29.*

A C-275/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid (Spanyolország) a Bírósághoz 2006. június 26-án érkezett, 2006. június 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Productores de Música de España (Promusicae)**

és

a **Telefónica de España SAU**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis és U. Lõhmus tanácselnökök, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský (előadó), J. Klučka, E. Levits, A. Arabadjiev és C. Toader bírák,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. június 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Productores de Música de España (Promusicae) képviselőjében R. Bercovitz Rodríguez Cano, A. González Gozalo és J. de Torres Fueyo abogados,
- a Telefónica de España SAU képviselőjében M. Cornejo Barranco procuradora, valamint R. García Boto és P. Cerdán López abogados,
- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino avvocato dello Stato,
- a szlovén kormány képviselőjében M. Remic és U. Steblovnik, meghatalmazotti minőségben,
- a finn kormány képviselőjében J. Heliskoski és A. Guimaraes-Purokoski, meghatalmazotti minőségben,

- az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében Z. Bryanston-Cross, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Malynicz barrister,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében R. Vidal Puig és C. Docksey, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. július 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.), az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) és a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o. és – helyesbítése – HL 2004. L 195., 16. o.), valamint az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartája (HL C 364., 1. o., a továbbiakban: charta) 17. cikke (2) bekezdésének és 47. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

- 2 Ezt a kérelmet a Productores de Música de España (Promusicae) (a továbbiakban: Promusicae) nonprofit szervezet és a Telefónica de España SAU (a továbbiakban: Telefónica) között annak tárgyában indult jogvita keretében terjesztették elő, hogy ez utóbbi megtagadta a Promusicae-hoz tartozó, szellemi tulajdonjogok jogosultjai nevében eljáró Promusicae számára a Telefónica által biztosított kapcsolatokon keresztül internethasználatra vonatkozó személyes adatok hozzáférhetővé tételét.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakesh-ben aláírt – a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal jóváhagyott – egyezmény (HL L 336., 1. o.) 1. C) mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (a továbbiakban: TRIPs-megállapodás) III. részének a címe: „A szellemi tulajdonjogok érvényesítése”. Az e részben található 41. cikk (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagok kötelesek biztosítani, hogy a nemzeti jogukban rendelkezésre álljanak azok a jogérvényesítési eszközök, amelyek a jelen Megállapodásban meghatározott, szellemi alkotásokra vonatkozó jogok megsértése esetén hatékony eljárást tesznek lehetővé, ideértve a jogsértések megelőzésére, valamint a további jogsértésektől való

elrettentésre szolgáló, megfelelő jogorvoslatokat. Az említett eljárásokat oly módon kell alkalmazni, hogy ne gátolják a törvényes kereskedelmet, és biztosítékot nyújtsanak a velük való visszaéléssel szemben.

(2) A szellemi tulajdonjogok érvényesítésével kapcsolatos eljárás legyen korrekt és méltányos. Ne legyen indokolatlanul bonyolult vagy költséges; ne legyenek ésszerűtlenül hosszú határidők és indokolatlan késedelmek.”

- 4 Az említett III. rész „Polgári és közigazgatási eljárás, jogorvoslatok” című 2. fejezetének „Korrekt és méltányos eljárás” című 42. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagok kötelesek biztosítani a jogtulajdonosok számára a jelen Megállapodásban foglalt szellemi tulajdonjogok érvényesítését szolgáló polgári bírósági eljárást [...]”

- 5 A TRIPs-megállapodás „Jog a tájékozódáshoz” című 47. cikke alapján:

„A tagok feljogosítják a bíróságot, hogy kötelezze a jogsértőt, hogy adjon tájékoztatást a jogtulajdonosnak a jogsértő termék vagy szolgáltatás előállításában és forgalomba hozatalában részt vevő harmadik személyek kilétéről és forgalomba hozatali csatornáiról – kivéve, ha ez nem állna arányban a jogsértés súlyával.”

A közösségi jog

Az információs társadalomra és a szellemi tulajdonjog, különösen a szerzői jog védelmére vonatkozó rendelkezések

– A 2000/31 irányelv

6 A 2000/31 irányelv 1. cikke alapján:

„(1) Ez az irányelv a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által.

(2) Ez az irányelv az (1) bekezdésben megállapított célkitűzés eléréséhez szükséges mértékben közelít egymáshoz bizonyos, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó, a belső piaccal, a szolgáltatók letelepedésével, a kereskedelmi tájékoztatással, az elektronikus úton kötött szerződésekkel, a közvetítő szolgáltatók felelősségével, a magatartási kódexekkel, a jogviták peren kívüli rendezésével, a bírósági keresetekkel és a tagállamok közötti együttműködéssel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket.

(3) Ez az irányelv kiegészíti az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra alkalmazandó közösségi jogot, a közösségi jogi aktusokban és az azokat

végrehajtó nemzeti jogszabályokban megállapított védelem – különösen a közegészségügy és a fogyasztói érdekek védelme – szintjének sérelme nélkül, amennyiben ez nem korlátozza az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtásának szabadságát.

[...]

(5) Ez az irányelv nem alkalmazható:

[...]

b) az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokkal kapcsolatos, a 95/46/EK és a 97/66/EK irányelvben szabályozott kérdésekre;

[...]”

7 A 2000/31 irányelv 15. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok nem állapítanak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint a 12., 13. és 14. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységekre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk.

(2) A tagállamok az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtói számára megállapíthatnak olyan kötelezettségeket, amelyek szerint azonnal tájékoztatniuk kell az illetékes közigazgatási hatóságokat a szolgáltatásuk igénybe vevői által folytatott, jogellenesnek vélt tevékenységekről vagy nyújtott információkról, illetve olyan kötelezettségeket, amelyek szerint az illetékes hatóságokkal, azok kérésére, közölniük kell azokat az adatokat, amelyek lehetővé teszik szolgáltatásuk olyan igénybe vevőinek azonosítását, akikkel, illetve amelyekkel adattárolási megállapodásaik vannak.”

8 A 2000/31 irányelv 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog alapján indítható, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatási tevékenységekkel kapcsolatos bírósági keresetek tegyék lehetővé az olyan intézkedések – így ideiglenes intézkedések – gyors elfogadását, amelyek célja az állítólagos jogsértés megszüntetése és az érintett érdekek minden további sérelmének megelőzése.

[...]”

– A 2001/29 irányelv

9 A 2001/29 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének értelmében az irányelv tárgya a szerzői jog és a szomszédos jogok védelme a belső piac keretében, különös tekintettel az információs társadalomra.

10 A 2001/29 irányelv 8. cikke alapján:

„(1) A tagállamok az irányelvben foglalt jogok és kötelezettségek megsértése esetére megfelelő szankciókról és jogorvoslatokról rendelkeznek, továbbá minden szükséges intézkedést megtesznek e szankciók és jogorvoslatok alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek kell, hogy legyenek.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a jogosultak, akiknek érdekeit a tagállam területén végzett jogsértő tevékenység érinti, kártérítési igénnyel élhessenek és/vagy ideiglenes intézkedést, illetve szükség esetén a 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértő anyagok, eszközök, termékek vagy alkatrészek lefoglalását kérhessék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

11 A 2001/29 irányelv 9. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv nem érinti a különösen a szabadalmi jogokra, a védjegyekre, a formatervezési és használati mintákra, a félvezető termékek topográfiájára, a tipográfiai jelekre, a feltételes hozzáférésre, a műsorközvetítő szolgáltatások kábelrendszereihez való hozzáférésre, a nemzeti kincsek védelmére, a törvényi lététbe helyezési

követelményekre, a versenykorlátozó magatartással és a tisztességtelen versennyel kapcsolatos szabályokra, az üzleti titokra, a biztonságra, a titok- és az adatvédelemre és a magánélet védelmére, a közérdekű dokumentumokhoz való hozzáférésre, valamint a szerződési jogra vonatkozó rendelkezéseket.”

– A 2004/48 irányelv

12 A 2004/48 irányelv 1. cikke szerint:

„Ez az irányelv azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. [...]”

13 A 2004/48 irányelv 2. cikke értelmében:

„[...]”

(3) Ez az irányelv nem érinti:

- a) a szellemi tulajdonra vonatkozó közösségi anyagi jogi rendelkezéseket, a 95/46/EK irányelvet, az 1999/93/EK irányelvet és a 2000/31/EK irányelvet általában, valamint a 2000/31/EK irányelv 12–15. cikkét különösen;

- b) a tagállamok nemzetközi megállapodásokból – így különösen a TRIPS-megállapodásból – fakadó kötelezettségeit, ideértve a büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó megállapodásokat;
- c) a szellemi tulajdonjogok megsértéséhez kapcsolódó büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó tagállami rendelkezéseket.”

14 A 2004/48 irányelv 3. cikke előírja:

„(1) A tagállamok rendelkeznek azon intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, és nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek, és nem eredményezhetnek ésszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmeket.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak ezen túlmenően hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat, és hogy az azokkal való visszaélés esetére biztosítékok rendelkezésre álljanak.”

15 A 2004/48 irányelv 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes

bíróságok elrendelhessék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól a jogsértő és/vagy a következő személyek adjanak tájékoztatást:

- a) aki jogsértő árukat üzletszerűen birtokolt;
- b) aki jogsértő szolgáltatásokat üzletszerűen vett igénybe;
- c) aki üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez; vagy
- d) aki az a), b) vagy c) pontban említett személy állítása szerint részt vett jogsértő áruk előállításában, gyártásában vagy terjesztésében, vagy ilyen szolgáltatások nyújtásában.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatás szükség szerint magában foglalja:

- a) az előállítók, gyártók, terjesztők, szállítók nevét és címét, az áruk vagy szolgáltatások egyéb korábbi birtokosainak nevét és címét, valamint a címzett nagykereskedők és kiskereskedők nevét és címét;

- b) az előállított, gyártott, kiszállított, átvett vagy megrendelt mennyiségekre vonatkozó adatokat, valamint az érintett árukért vagy szolgáltatásokért kifizetett árat.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem érinti azokat az egyéb törvényi rendelkezéseket, amelyek:

- a) a jogosult számára szélesebb körű tájékoztatáshoz való jogot biztosítanak;
- b) az e cikk szerint közölt információ polgári vagy büntetőeljárásban való felhasználását szabályozzák;
- c) a tájékoztatáshoz való joggal történő visszaélést szabályozzák; vagy
- d) lehetővé teszik az olyan tájékoztatás megtagadását, amely az (1) bekezdésben említett személyt arra kényszerítené, hogy magát vagy közeli hozzátartozóját a szellemi tulajdon megsértésében való részvétellel vádolja, vagy
- e) az információk források bizalmasságának védelmét vagy a személyes adatkezelést szabályozzák.”

A személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezések

– A 95/46/EK irányelv

- ¹⁶ A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 2. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;

- b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közzététel, terjesztés

vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

17 A 95/46 irányelv 3. cikke értelmében:

„(1) Ezen irányelvet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

[...]”

18 A 95/46 irányelv 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel, ha:

[...]

- f) az adatfeldolgozás az adatkezelő vagy az adatokat megkapó harmadik fél vagy felek jogszerű érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

19 A 95/46 irányelv 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok megtilthatják az olyan személyes adatok feldolgozását, amelyek a faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra, az egészségi állapotra vagy a szexuális életre vonatkoznak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható abban az esetben, ha:

[...]

- c) az adatfeldolgozás az érintett vagy más személy létfontosságú érdekeinek védelméhez szükséges abban az esetben, ha az érintett fizikailag vagy jogilag képtelen a hozzájárulását adni,

[...]”

A 95/46 irányelv 13. cikkének értelmében:

„(1) A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el a 6. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben, a 11. cikk (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás az alábbiak biztosításához szükséges:

- a) nemzetbiztonság;
- b) honvédelem;
- c) közbiztonság;
- d) bűncselekmények vagy a szabályozott foglalkozások etikai vétségeinek megelőzése, vizsgálata, felderítése és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatása;
- e) valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket;
- f) a c), d) és e) pontban említett esetekben esetlegesen a hatósági feladatok gyakorlásához kapcsolódó ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenység;

g) az érintett vagy mások jogainak és szabadságainak védelme.

[...]”

– A 2002/58/EK irányelv

- ²¹ Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58 európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet 514. o.) 1. cikke kimondja:

„(1) Ez az irányelv harmonizálja azokat a tagállami rendelkezéseket, amelyekre azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét, valamint biztosítsák az ilyen adatoknak, az elektronikus hírközlő berendezéseknek és az elektronikus hírközlési szolgáltatásoknak a Közösségen belüli szabad mozgását.

(2) Ennek az irányelvnek a rendelkezései az (1) bekezdésben említett célok érdekében pontosítják és kiegészítik a 95/46/EK irányelvet. [...]

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható azokra a tevékenységekre, amelyek nem tartoznak az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá, – így az Európai Unióról szóló szerződés V. és VI. címe alá tartozó tevékenységekre –, valamint nem alkalmazható a közbiztonsággal, a nemzetvédelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve a nemzetbiztonsági ügyekkel kapcsolatos tevékenységek tekintetében az állam gazdasági prosperitását) összefüggő tevékenységekre, valamint a büntetőjogi szankciók végrehajtása terén kifejtett állami tevékenységekre.”

22 A 2002/58 irányelv 2. cikkének értelmében:

„Eltérő rendelkezés hiányában, a 95/46/EK irányelvben, valamint az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (»keretirányelv«) [...] szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

Szintén alkalmazni kell a következő fogalommeghatározásokat:

[...]

- b) »forgalmi adat«: egy közlésnek az elektronikus hírközlő hálózaton keresztül történő továbbítása vagy erre vonatkozó számlázás céljából kezelt minden adat;

[...]

- d) »közlés«: valamely nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás révén megvalósított adatcsere vagy -továbbítás véges számú felek között. Ez nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózaton keresztül műsorterjesztési szolgáltatás részeként a nyilvánosságnak továbbított adatokat, kivéve, ha az adat az azt átvevő, azonosítható előfizetőhöz vagy felhasználóhoz kapcsolható.

[...]”

23 A 2002/58 irányelv 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezt az irányelvet a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyilvános hírközlő hálózaton történő nyújtásával összefüggő személyes adatok kezelésére kell alkalmazni.

[...]”

24 A 2002/58 irányelv 5. cikke előírja:

„(1) A tagállamok nemzeti jogszabályok révén biztosítják a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságát. Különösen

megtiltják a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatását, lehallgatását, tárolását vagy más módon történő elfogását vagy megfigyelését, kivéve, ha az ilyen személy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban jogszerűen jár el. Ez a bekezdés nem akadályozza a közlés továbbításához szükséges műszaki tárolást, a bizalmas adatkezelés elvének sérelme nélkül.

[...]”

25 A 2002/58 irányelv 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E cikk (2), (3) és (5) bekezdésének, valamint a 15. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az előfizetőkre és felhasználókra vonatkozó, a nyilvános hírközlő hálózat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által feldolgozott és tárolt forgalmi adatokat törölni kell, vagy anonimé kell tenni, ha a közlés továbbításához ezek már nem szükségesek.

(2) Az előfizetői számlázás és az összekapcsolási díjak megállapítása céljából szükséges forgalmi adatok kezelhetők. Az ilyen adatkezelés kizárólag annak az időszaknak a végéig megengedett, ameddig a számla jogszerűen megtámadható, illetve a kifizetés követelhető.

(3) Az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítése vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtása céljából, a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója az ilyen szolgáltatásokhoz, illetve értékesítéshez szükséges mértékig és ideig kezelheti az (1) bekezdésben említett adatokat, amennyiben az az előfizető vagy felhasználó, akire az adat vonatkozik, az adatkezeléshez hozzájárult. A felhasználó és az előfizető a forgalmi adatok kezelésére vonatkozó hozzájárulását bármikor visszavonhatja.

[...]

(5) A forgalmi adatoknak az (1), (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban történő feldolgozását csak olyan személy végezheti, aki a nyilvános hírközlő hálózatokat és nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató irányítása alatt számlakezeléssel vagy forgalomirányítással foglalkozik, vagy ügyfélszolgálatot lát el, vagy csalások felderítésével, az elektronikus hírközlési szolgáltatások értékesítésével vagy értéknövelt szolgáltatások nyújtásával foglalkozik; ezt az adatfeldolgozást az említett tevékenységek céljának megfelelő mértékre kell korlátozni.

(6) Az (1), (2), (3) és (5) bekezdést az eljárni jogosult szervek azon lehetőségének sérelme nélkül kell alkalmazni, hogy – összhangban az alkalmazandó jogszabályokkal – tájékoztatást kapjanak a forgalmi adatokról a jogviták – különösen összekapcsolási vagy számlázási viták – rendezése céljából.”

26 A 2002/58 irányelv 15. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő visszatartására vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említetteket.

[...]”

27 A 2002/58 irányelv 19. cikke kimondja:

„A 97/66/EK irányelv a 17. cikk (1) bekezdésében említett időponttól hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozást az ezen irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni.”

A nemzeti jog

28

Az információs társadalommal és elektronikus kereskedelemmel kapcsolatos szolgáltatásokról szóló, 2002. július 11-i 34/2002. sz. törvény (Ley 34/2002 de servicios de la sociedad de la información y de comercio electrónico, 2002. július 12-i 166. sz. BOE, 25388. o., a továbbiakban: LSSI) „Az elektronikus kommunikációhoz kapcsolódó adatforgalom megőrzésének kötelezettsége” című 12. cikke értelmében:

„(1) A hálózati és elektronikus kommunikációs hálózatot és szolgáltatást nyújtó üzemeltetők, a távközlési hálózati hozzáférést biztosítók és az adattárolást nyújtó szolgáltatók legalább tizenkét hónapig a jelen cikkben és a végrehajtási rendeletben meghatározott feltételekkel kötelesek megőrizni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtása során létesített hálózati kapcsolat és forgalom adatait.

(2) [...] Az elektronikus kommunikációs hálózatot és szolgáltatást nyújtó üzemeltetők és a jelen cikkben foglalt szolgáltatást nyújtó szolgáltatók csak a következő bekezdésben foglalt vagy törvényben előírt célra használhatják az általuk megszerzett adatokat, és az említett adatok elvesztése, megváltoztatása vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés megakadályozása céljából kötelesek megtenni a szükséges biztonsági intézkedéseket.

(3) Az adatokat nyomozás esetére, illetve a közbiztonság vagy nemzetbiztonság védelme céljából történő felhasználásra meg kell őrizni, és kérésre a bíróságok, elsőfokú bíróságok vagy az ügyészség rendelkezésére kell bocsátani. Az említett adatok

biztonsági erők részére történő átadásának a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályok betartásával kell történnie.

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- ²⁹ A Promusicae olyan nonprofit szervezet, amely hangfelvétel-előállítókat és hanglemezkiadókat, illetve audiovizuális hanghordozó-előállítókat és -kiadókat képvisel. A Promusicae 2005. november 28-i levelében ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be a Juzgado de lo Mercantil nº 5 de Madridhoz (madridi 5. sz. kereskedelmi bíróság) a többek között internet-hozzáférési szolgáltatást nyújtó Telefónica kereskedelmi cég ellen.
- ³⁰ A Promusicae kérte a Bíróságtól, hogy kötelezze a Telefonicát azon meghatározott személyek személyazonosságának és lakhelyének a felfedésére, akiknek internet-hozzáférést biztosít, és akiknek ismeri az „IP-címét”, valamint az internetre való csatlakozásaik napját és időpontját. A Promusicae szerint e személyek a „KaZaA” elnevezésű fájlcsereelő programot („peer to peer” – „P2P”) használják, amellyel megosztott könyvtárukban olyan hangfelvételekhez való hozzáférést biztosítanak, amelyek felhasználási jogával a Promusicae tagjai rendelkeznek.

31 Ez utóbbi a kérdést előterjesztő bíróság előtt azzal érvelt, hogy a KaZaA használói tisztességtelen versenyt folytatnak és sértik a szellemi tulajdonjogokat. Kérte tehát a fent említett információk közlését, hogy az érintettek ellen polgári eljárást tudjon indítani.

32 A 2005. december 21-i végzésével a Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid helyt adott a Promusicae ideiglenes intézkedés iránti kérelmének.

33 A Telefónica kifogást emelt e végzés ellen arra hivatkozva, hogy az LSSI-vel összhangban a Promusicae által kért adatokat kizárólag nyomozás keretében, illetve közbiztonság vagy nemzetbiztonság védelme céljából adhatja át, azonban polgári eljárás keretében vagy ilyen eljárásra irányuló ideiglenes intézkedés címén nem. A Promusicae azzal érvelt, hogy az LSSI 12. cikkét a 2000/31, 2001/29 és 2004/48 irányelv számos rendelkezésével, valamint a charta 17. cikkének (2) bekezdésével és 47. cikkével összhangban kell értelmezni, amelyek nem teszik lehetővé a tagállamoknak, hogy az érintett adatok közlésének kötelezettségét kizárólag az e törvényben említett célokra korlátozzák.

34 E körülmények között a Juzgado de lo Mercantil n° 5 de Madrid az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A közösségi jog, egészen pontosan a [2000/31] irányelv 15. cikkének (2) bekezdése és 18. cikke, a [2001/29] irányelv 8. cikkének (1) és (2) bekezdése, a [2004/48] irányelv 8. cikke, valamint a [...] charta 17. cikkének (2) bekezdése és 47. cikke lehetővé teszi-e, hogy a tagállamok – a polgári jogi eljárásoknak e kötelezettség hatálya alól történő kivételével – nyomozásra, illetve a közbiztonság vagy nemzetbiztonság védelme

esetére korlátozzák valamely információs társadalommal összefüggő szolgáltatással létrejött kommunikációval kapcsolatos – a hálózatüzemeltetőket, az elektronikus kommunikációs szolgáltatásokat nyújtókat, valamint a távközlési hálózathoz való hozzáférést biztosítókat és az adattárolást nyújtó szolgáltatókat terhelő –, a hálózatra való kapcsolódásra és a forgalomra vonatkozó adatok megőrzésével és rendelkezésre bocsátásával összefüggő kötelezettséget?”

A kérdés elfogadhatóságáról

35 Írásbeli észrevételeiben az olasz kormány azzal érvel, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat 11. pontjának állításai alapján a feltett kérdés csak abban az esetben indokolt, ha az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozást úgy értelmezik, hogy a személyes adatok hozzáférhetővé tételének kötelezettségét a nyomozás területére vagy a közbiztonság és a nemzetbiztonság céljából korlátozza. Mivel a kérdést előterjesztő bíróság nem zárta ki, hogy ezt a szabályozást lehet úgy értelmezni, hogy az nem tartalmaz ilyen korlátozást, az olasz kormány szerint az említett kérdés ezért hipotetikus és ezáltal elfogadhatatlan.

36 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EK 234. cikk szerinti együttműködés keretében egyedül az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági döntésért felelős nemzeti bíróság jogosult az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélni azt, hogy egyrészt az ítélethozatala szempontjából szükséges-e az előzetes döntéshozatal, másrészt a Bíróság számára feltett kérdések jelentősek-e (a C-217/05. sz., Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11987. o.] 16. pontja és a hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 37 Ennélfogva, ha a nemzeti bíróságok által feltett kérdés egy közösségi jogi rendelkezés értelmezésére vonatkozik, a Bíróság főszabály szerint köteles a kérelemről határozni, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a kérelem valójában arra irányul, hogy fiktív jogvita kapcsán döntsön, illetve általános vagy hipotetikus természetű kérdésben nyilvánítson véleményt, és így a közösségi jog értelmezése, amelyet a nemzeti bíróság kért, nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdéseket hatékonyan megválaszolja (lásd a fent hivatkozott Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio ügyben hozott ítélet 17. pontját).
- 38 Továbbá, ami az EK 234. cikk által létrehozott együttműködés keretében a felelősség megosztását illeti, igaz, hogy a nemzeti jogszabályok értelmezése a nemzeti bíróságok feladata, nem pedig a Bíróságé, és az nem dönthet az e cikk alapján indított eljárásban a belső jogszabályoknak a közösségi jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségéről. Ezzel szemben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy tájékoztassa a kérdést előterjesztő bíróságot minden olyan, a közösségi jog értelmezésére vonatkozó szempontról, amely lehetővé teszi számára a belső jogszabályok közösségi jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségének értékelését (lásd e tekintetben a C-506/04. sz. Wilson-ügyben 2006. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8613. o.] 34. és 35. pontját és a C-338/04., C-359/04. és C-360/04. sz., Placania és társai egyesített ügyekben 2007. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-1891. o.] 36. pontját).
- 39 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban azonban az említett határozat teljes indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság azon a véleményen van, hogy az LSSI 12. cikkének értelmezése e rendelkezésnek a figyelembe veendő közösségi jogi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségétől, és így az említett rendelkezéseknek a Bíróságtól kért értelmezésétől függ. Mivel az alapügy kimenetele ezen értelmezéshez kapcsolódik, a feltett kérdés nyilvánvalóan nem hipotetikus jellegű, így az olasz kormány által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

40 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

41 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné tudni, hogy a közösségi jogot, és különösen a 2000/31, 2001/29 és 2004/48 irányelvet a charta 17. és 47. cikkével összefüggésben olvasva, úgy kell-e értelmezni, hogy azok megkövetelik a tagállamoktól, hogy a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából írják elő a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét.

Előzetes észrevételek

42 Még ha alaki szempontból a kérdést előterjesztő bíróság kérdése ténylegesen mindössze a 2000/31, 2001/29 és 2004/48 irányelv, valamint a charta értelmezésére irányult, ez a tény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a nemzeti bíróság részére a közösségi jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához esetleg hasznos, összes értelmezési szempontját megadja függetlenül attól, hogy a nemzeti bíróság – kérdése megfogalmazásában – utalt-e azokra vagy sem (lásd a C-392/05. sz. Alevizos-ügyben 2007. április 26-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-3505. o.] 64. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 43 Először is meg kell jegyezni, hogy a kérdésben említett közösségi jogi rendelkezéseknek a célja, hogy a tagállamok biztosítsák – többek között az információs társadalomban – a szellemi tulajdonjogok és különösen a szerző jog hatékony védelmét, amelyre az alapügyben a Promusicae is hivatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság azonban abból az előfeltevésből indul ki, hogy a nemzeti jog keretében az LSSI 12. cikkének rendelkezései megrendíthetik az ezen védelmet előíró közösségi jog hatálya alá tartozó kötelezettségeket.
- 44 Bár ez a törvény 2002-ben átültette a 2000/31 irányelv rendelkezéseit a belső jogba, vitathatatlan, hogy a 12. cikkének célja a magánélet tiszteletben tartására vonatkozó szabályok végrehajtása, amit egyébként a közösségi jog a 95/46 irányelv és az elektronikus hírközlési ágazatban – amelyről az alapügyben is szó van – a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58 irányelv rendelkezései értelmében előír.
- 45 Továbbá nem vitatott, hogy a KaZaA meghatározott használói nevének és címének Promusicae által kért közlése a személyes adatok, vagyis – a 95/46 irányelv 2. cikke a) pontja fogalommeghatározásának megfelelően – azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó információk rendelkezésre bocsátásának minősül (lásd e tekintetben a C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12971. o.] 24. pontját). A Promusicae szerint a Telefónica által tárolt – amelyet ez utóbbi nem vitatott – információk e közlése személyes adatok feldolgozásának minősül a 95/46 irányelv 2. cikkének b) pontjával összefüggésben olvasott 2002/58 irányelv 2. cikkének első albekezdése értelmében. Így el kell ismerni, hogy e közlés a 2002/58 irányelv alkalmazási körébe tartozik, mivel megállapítható, hogy az alapügyben nincs szó az adatok tárolásának ez utóbbi irányelv követelményeivel való összeegyeztethetőségéről.

46 Ilyen körülmények között először is meg kell vizsgálni, hogy a 2002/58 irányelv alapján kizárt-e, hogy a tagállamok a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából előírják a személyes adatok közlésének kötelezettségét, ami a jogtulajdonosnak lehetővé tenné, hogy e jog fennállására alapítva polgári eljárást indítson. Ha nem ez a helyzet, meg kell ezután vizsgálni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által kifejezetten említett három irányelvből közvetlenül következik-e, hogy a tagállamoknak elő kell írniuk egy ilyen kötelezettséget. Végül amennyiben ez a második vizsgálat is negatív eredménnyel zárul, a kérdést előterjesztő bíróságnak adandó hasznos válasz céljából – és annak a chartára való hivatkozásából kiindulva – meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben hasonló helyzetben a közösségi jog más normái előírhatják-e ezen három irányelv más értelmezését.

A 2002/58 irányelvről

47 A 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nyilvános hírközlő hálózatok és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkosságát, és különösen meg kell tiltaniuk az ezen adatoknak – főszabály szerint – a felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli tárolását. Kizárólagos kivételt képeznek az ezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésével összhangban jogszerűen felhatalmazott személyek és a közlés továbbításához szükséges műszaki tárolás. Továbbá a forgalommal kapcsolatban a 2002/58 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy ugyanezen cikk (2), (3) és (5) bekezdésének, valamint a 15. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a forgalmi adatokat törölni kell, vagy anonimé kell tenni, ha a közlés továbbításához ezek már nem szükségesek.

48 Egyrészt az említett 6. cikk (2), (3) és (5) bekezdése alapján, amely előírja a forgalmi adatoknak a szolgáltatásokhoz kapcsolódó számlázási tevékenységekkel összefüggő követelményekre, a szolgáltatások értékesítésére vagy értéknövelt szolgáltatásnyújtásra tekintettel történő feldolgozását, ezek a rendelkezések az adatoknak csak azokkal a személyekkel történő közlését érintik, akik nyilvános hírközlő hálózatokat és nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató irányítása alatt járnak el. A 2002/58 irányelv 6. cikke (6) bekezdésének rendelkezései csak azon szolgáltató és felhasználó közötti jogvitákat érintik, amelyek az e cikk más rendelkezéseiben előírt tevékenységek során történő adattárolás okaira vonatkoznak. Mivel tehát nyilvánvalóan nem érintik azt a helyzetet, amelyben a Promusicae az alapügyben van, az említett cikk rendelkezéseit nem lehet e helyzet értékeléséhez figyelembe venni.

49 Másrészt a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésével kapcsolatban emlékeztetni kell, hogy e rendelkezés alapján a tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el többek között a forgalmi adatok titkosságának megőrzésére vonatkozó kötelezettség hatályának a korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében.

50 A 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése tehát lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a személyes adatok titkosságának megőrzésére vonatkozó ugyanezen irányelv 5. cikkében számukra előírt alapvető kötelezettség alóli kivételtől rendelkezzenek.

- 51 Azonban e kivételek közül egyik sem tűnik olyan helyzetekre vonatkozóknak, amelyekben polgári eljárást lehetne indítani. Azok ugyanis egyrészt a nemzetbiztonságra, a nemzetvédelemre és a közbiztonság védelmére vonatkoznak, amelyek olyan állami vagy államhatósági tevékenységeknek minősülnek, amelyek nem kapcsolódnak az egyének tevékenységeihez (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Lindquist-ügyben hozott ítélet 43. pontját), másrészt a bűnüldözésre vonatkoznak.
- 52 Az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használatára vonatkozó kivétel valószínűleg azt a használatot érinti, amely megkérdőjelezi e rendszernek a sérthetetlenségét vagy magát a biztonságát, különösen a 2002/58 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett olyan esetekben, amikor a közlést az érintett felhasználó hozzájárulása nélkül lehallgatják vagy megfigyelik. Ilyen használatához – amely az említett cikk alapján tagállami intézkedést tesz szükségessé – sem kapcsolódik polgári eljárás.
- 53 Meg kell azonban állapítani, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése a fenti kivételek felsorolását azzal fejezi be, hogy kifejezetten utal a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésére. Márpedig ez utóbbi rendelkezés szintén felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy intézkedéseket fogadjanak el a személyes adatok titkosságának megőrzésére vonatkozó kötelezettség korlátozására, amennyiben erre többek között mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükség van. Mivel az érintett jogokat és szabadságokat nem pontosítják, a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének említett rendelkezéseit ezért úgy kell értelmezni, mint a közösségi jogalkotó azon szándékának kifejezését, hogy azok alkalmazási köréből nem zárja ki a tulajdonjogokat, sem azokat a helyzeteket, amelyekben a szerző tulajdonjogait polgári eljárás keretében kívánja megvédeni.
- 54 Ezért meg kell állapítani, hogy a 2002/58 irányelv nem zárja ki a tagállamok azon lehetőségét, hogy előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő hozzáférhetővé tételének kötelezettségét.

55 Ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdését azonban nem lehet úgy értelmezni, hogy e tagállamok a rendelkezésben felsorolt helyzetekben kötelesek előírni ilyen kötelezettséget.

56 Ezért fontos megvizsgálni, hogy a tagállamok a kérdést előterjesztő bíróság által említett három irányelv alapján a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása érdekében kötelesek-e előírni ezt a kötelezettséget.

A kérdést előterjesztő bíróság által említett három irányelvről

57 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy amint a jelen ítélet 43. pontjában is szerepel, a kérdést előterjesztő bíróság által említett három irányelv célja, hogy a tagállamok biztosítsák többek között az információs társadalomban a szellemi tulajdonjogok és különösen a szerző jog hatékony védelmét. A 2000/31 irányelv 1. cikke (5) bekezdésének b) pontjából, a 2001/29 irányelv 9. cikkéből és a 2004/48 irányelv 8. cikke (3) bekezdésének e) pontjából azonban az következik, hogy az ilyen védelem nem sértheti a személyes adatok védelméhez kapcsolódó követelményeket.

58 A 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése valóban előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a szellemi tulajdonjog megsértése miatt indított eljárásokkal összefüggésben és a felperes indokolt és arányos kérelmére az illetékes bíróságok elrendelhessék, hogy a szellemi tulajdonjogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól nyújtsanak információt. Azonban e

rendelkezésekből – amelyeket az ugyanezen cikk (3) bekezdése e) pontjának rendelkezéseivel összefüggésben kell olvasni – nem következik, hogy a tagállamok a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából kötelesek előírni a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét.

59 A 2000/31 irányelv 15. cikkének (2) bekezdése és 18. cikke, valamint a 2001/29 irányelv 8. cikkének (1) és (2) bekezdése nem kötelezi a tagállamokat, hogy egyébként ilyen kötelezettséget előírjanak.

60 Ami a TRIPs-megállapodás Promusicae által hivatkozott 41., 42. és 47. cikkét illeti, miszerint az olyan területet szabályozó közösségi jogot, amelyen a megállapodás alkalmazandó – mint a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem keretében hivatkozott rendelkezések esetében is –, lehetőség szerint e rendelkezések fényében kell értelmezni (lásd e tekintetben a C-300/98. és C-392/98. sz., Dior és társai egyesített ügyekben 2000. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-11307. o.] 47. pontját, valamint a C-431/05. sz., Merck Génériques – Produtos Farmacêuticos ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7001. o.] 35. pontját), azok megkövetelik ugyan a szellemi tulajdonjogok hatékony védelmét és ez utóbbi bírósági úton történő érvényesítéséhez való jogot, azonban nem tartalmazzak olyan rendelkezéseket, amelyek alapján a fent említett irányelveket úgy kell értelmezni, hogy azok kötelezik a tagállamokat arra, hogy írják elő a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét.

Az alapjogokról

61 Meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében hivatkozik a charta 17. és 47. cikkére, amelyek először is a

tulajdonhoz való jogot, különösen a szellemi tulajdonjog védelmét, és másodszer a hatékony jogorvoslathoz való jogot érintik. Meg kell állapítani, hogy ezzel az említett bíróság azt szeretné tudni, hogy a három hivatkozott irányelv értelmezése, miszerint a tagállamok a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából nem kötelesek előírni a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét, nem vezet-e a tulajdonhoz való alapjog és a hatékony jogorvoslathoz való alapjog sérelméhez.

⁶² E tekintetben emlékeztetni kell, hogy a tulajdonhoz való jog, amelynek részét képezi a szellemi tulajdonjog mint a szerzői jog (lásd e tekintetben a C-479/04. sz. Laserdisken-ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-8089. o.] 65. pontját) és a hatékony jogorvoslathoz való alapjog a közösségi jog általános alapelveinek minősül (lásd e tekintetben a C-154/04. és C-155/04. sz., Alliance for Natural Health és társai egyesített ügyekben 2005. július 12-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6451. o.] 126. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-432/05. sz. Unibet-ügyben 2007. március 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-2271. o.] 37. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

⁶³ Azonban fontos megjegyezni, hogy abban a vitatott helyzetben, amelyben a kérdést előterjesztő bíróság felteszi ezt a kérdést, a fent említett két alapjog mellett más alapjog is érvényesül, mégpedig a személyes adatok védelméhez, és így a magánélet tiszteletben tartásához való jog.

⁶⁴ A 2002/58 irányelv második preambulumbekkezdése szerint ennek az irányelvnek a célja az alapvető jogok tiszteletben tartása, és ez az irányelv figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket. Ennek az irányelvnek célja különösen az ennek 7. és 8. cikkében megállapított jogok teljes tiszteletben

tartásának biztosítása. Az említett 7. cikk lényegében megismétli a 1950. november 4-én Rómában aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkét, amely biztosítja a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, és az említett charta 8. cikke kifejezetten megemlíti a személyes adatok védelméhez való jogot.

65 Így a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem felveti annak a kérdését, hogy hogyan lehet a különböző alapjogok, vagyis egyrészt a magánélet tiszteletben tartásához való jog és másrészt a tulajdonhoz és a hatékony jogorvoslathoz való jog védelméhez kapcsolódó követelményeket összhangba hozni egymással.

66 E különböző jogok és érdekek közötti igazságos egyensúly megteremtését lehetővé tevő mechanizmusokat egyrészt maga a 2002/58 irányelv határozza meg annyiban, amennyiben olyan szabályokat ír elő, amelyek meghatározzák, hogy mely helyzetekben és milyen mértékben jogszerű a személyes adatok feldolgozása, és milyen védintézkedéseket kell hozni, valamint a kérdést előterjesztő bíróság által említett három irányelv határozza meg, amelyek arra az esetre vonatkoznak, amelyben ez ezek által szabályozott jogok védelme érdekében elfogadott intézkedések érintik a személyes adatok védelmét. Másrészt e mechanizmusoknak az ezen irányelvek átültetését biztosító nemzeti rendelkezések tagállamok általi elfogadásából és azoknak a nemzeti hatóságok általi alkalmazásából kell következniük (lásd e tekintetben a 95/46 irányelv vonatkozásában a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 82. pontját).

67 Ami az említett irányelveket illeti, azok rendelkezései viszonylag általános jellegűek, mivel azokat valamennyi tagállamban az esetlegesen felmerülő sokféle különböző helyzetben kell alkalmazni. Azok tehát logikusan olyan szabályokat tartalmaznak, amelyek a tagállamok számára az átültetésre vonatkozó intézkedések meghatározása érdekében lehetővé tesznek egy szükséges mérlegelési mozgásteret, amelyeket a különböző várható helyzetekhez igazítanak (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 84. pontját).

68 Ezért a tagállamok feladata, hogy a fent említett irányelvek átültetése során figyeljenek arra, hogy ezen irányelvek olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi a közösségi jogrend által védett különböző alapjogok igazságos egyensúlyának a biztosítását. Továbbá az ezen irányelvek átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása során a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemzeti jogukat nemcsak hogy az említett irányelvekkel összhangban kell értelmezniük, hanem arra is figyelniük kell, hogy ezen irányelvek ne olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely az említett alapjogokba vagy más közösségi jogi általános alapelvbe, mint az arányosság elve, ütközik (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Lindquist-ügyben hozott ítélet 87. pontját és a C-305/05. sz., *Ordre des barreaux francophones et germanophone* és társai ügyben 2007. június 26-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-5305. o.] 28. pontját).

69 Ezentúl e tekintetben emlékeztetni kell, hogy a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének értelmében a közösségi jogalkotó kifejezetten megkövetelte, hogy a tagállamoknak az e bekezdésben előírt intézkedéseket az általános közösségi jogelvek, beleértve az EU 6. cikk (1) és (2) bekezdésében előírtakat, figyelembevételével kell elfogadniuk.

70 A fenti megállapításokat figyelembe véve az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/31, 2001/29, 2004/48 és 2002/58 irányelv nem kötelezi a tagállamokat, hogy olyan helyzetben, mint az alapügy, a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét. A közösségi jog azonban megköveteli az említett tagállamoktól, hogy ezen irányelvek átültetése során azok olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi a közösségi jogrend által védett különböző alapvető

jogok igazságos egyensúlyának a biztosítását. Továbbá az említett irányelvek átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása során a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemcsak az a kötelessége, hogy nemzeti jogukat ugyanezen irányelvekkel összhangban értelmezzék, hanem az is, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely az említett alapvető jogokba vagy más közösségi jogi általános alapelvebe, mint az arányosság elvébe, ütközik.

A költségekről

- 71 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus kereskedelemről szóló irányelv), az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május

22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a szellemi tulajdon-jogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) nem kötelezi a tagállamokat, hogy olyan helyzetben, mint az alapügy, a szerzői jog hatékony védelmének biztosítása céljából előírják a személyes adatok polgári eljárás keretében történő közlésének kötelezettségét. A közösségi jog azonban megköveteli az említett tagállamoktól, hogy ezen irányelvek átültetése során azok olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi a közösségi jogrend által védett különböző alapvető jogok igazságos egyensúlyának a biztosítását. Továbbá az említett irányelvek átültetésére vonatkozó intézkedések végrehajtása során a tagállami hatóságoknak és bíróságoknak nemcsak az a kötelessége, hogy nemzeti jogukat ugyanezen irányelvekkel összhangban értelmezzék, hanem az is, hogy ne támaszkodjanak ezen irányelvek olyan értelmezésére, amely az említett alapvető jogokba vagy más közösségi jogi általános alapelvbe, mint az arányosság elvébe, ütközik.

Aláírások